A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. március 3.*

„Tagállami kötelezettségszegés — Szociális biztonság — 1408/71/EGK rendelet — 46b. cikk — 883/2004/EK rendelet — 54. cikk — Öregségi nyugdíjak — Halmozódás elleni szabályok — Olyan személyek, akik a nemzeti jogszabályok szerint öregségi nyugdíjban és valamely más tagállam jogszabályai szerint közszolgálati nyugdíjban részesülnek — Az öregségi nyugdíj összegének csökkentése”

A C-12/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2014. január 10-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: K. Mifsud-Bonnici és D. Martin, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Máltai Köztársaság** (képviselik: Mme A. Buhagiar és P. Grech, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

az **Osztrák Köztársaság** (képviselik: C. Pesendorfer és G. Hesse, meghatalmazotti minőségben),

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik: J. Beeko, S. Behzadi-Spencer ésV. Kaye, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: T. de la Mare, QC)

beavatkozó felek,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen, a harmadik tanács elnöke, a negyedik tanács elnökeként eljárva, J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (előadó) és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. július 16-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

a főtanácsnok indítványának a 2015. november 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetével az Európai Bizottság annak megállapítására kéri a Bíróságot, hogy a Máltai Köztársaság azáltal, hogy csökkentette a máltai öregségi nyugdíjat a más tagállami közszolgálati nyugdíj összegével, nem teljesítette az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, valamint a 2008. június 17-i 592/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 177., 1. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) 46b. cikkéből, és a 2012. május 22-i 465/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 149., 4. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.; a továbbiakban: 883/2004 rendelet) 54. cikkéből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az 1408/71 rendelet

2 Az 1408/71 rendelet „Fogalommeghatározások” című 1. cikkének j) pontja a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

j) »jogszabályok« a 4. cikk [(1) bekezdésében] érintett szociális biztonsági rendszerekkel és ágakkal kapcsolatos, törvényi, rendeleti és egyéb rendelkezések, valamint az egyes tagállamok meglévő vagy jövőbeni végrehajtási intézkedései.

[...]”

3 Az említett rendelet „A rendelet alkalmazási köre” címet viselő 4. cikke az (1) bekezdésének c) pontjában így rendelkezik:

„E rendelet alkalmazandó a következő szociális biztonsági ágakat érintő valamennyi jogszabályra:

[...]

c) öregségi ellátások;

[...]”

4 Az említett rendelet 5. cikke kötelezi a tagállamokat, hogy nyilatkozzanak a rendelet alkalmazási körét illetően. E cikk a következőképpen szól:

„A tagállamok nyilatkozatban határozzák meg a 4. cikk (1) […] bekezdésében említett jogszabályaikat és rendszereiket, […] és e nyilatkozatokról a 97. cikknek megfelelően küldenek értesítést, valamint annak megfelelően teszik közzé [helyesen: teszik közzé őket].”

5 Ugyanezen rendelet „A két vagy több tagállam jogszabályai szerinti azonos típusú ellátások halmozódása esetén alkalmazandó különleges rendelkezések” című 46b. cikke értelmében:

„(1) Az egyik tagállam jogszabályai által megállapított csökkentésre, felfüggesztésre vagy visszavonásra vonatkozó rendelkezések a 46. cikk (2) bekezdése alapján kiszámított ellátásra nem alkalmazandók.

(2) Az egyik tagállam jogszabályai által megállapított csökkentésre, felfüggesztésre vagy visszavonásra vonatkozó rendelkezések a [46]. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja alapján kiszámított ellátásra csak akkor alkalmazandóak, ha az adott ellátás:

a) a IV. melléklet D. részében szerepel, és annak összege nem függ a szerzett biztosítási vagy tartózkodási időtől;

vagy

b) összegének kiszámítása a biztosítási esemény bekövetkezésének időpontja és egy későbbi időpont között letöltöttnek tekintett, fiktív időszak alapján történik. Az utóbbi esetben az említett rendelkezések akkor alkalmazandók, ha ez az ellátás:

i. és egy azonos típusú ellátás halmozódik, kivéve ha két vagy több tagállam között olyan megállapodás jött létre, amely előírja, hogy egy és ugyanazon fiktív időszak két vagy több alkalommal nem vehető figyelembe;

ii. vagy ha az ellátás és az a) pontban említett típusú ellátás halmozódik.

Az a) és b) pontban említett ellátásokat és megállapodásokat a IV. melléklet D része sorolja fel.”

6 Az 1408/71 rendelet „Egyes rendelkezésekkel kapcsolatos értesítések” című 97. cikke így rendelkezik:

„(1) Az [...] 5. cikkben [...] említett értesítéseket a[z Európai Unió] Tanács[a] elnökéhez kell címezni. Az értesítéseknek tartalmazniuk kell a kérdéses törvények és rendszerek hatálybalépésének napját [...].

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően megküldött értesítéseket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kell közzétenni.”

A 883/2004 rendelet

7 Az 1408/71 rendeletet felváltotta a 883/2004 rendelet, amely a 91. cikkének és a 883/2004 rendelet végrehajtására vonatkozó, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet (.....) 97. cikkének megfelelően 2010. május 1-jétől alkalmazandó, amely naptól az 1408/71 rendelet hatályát vesztette.

8 A 883/2004 rendelet 1. cikke a „jogszabályok” fogalmát a következő módon határozza meg:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

l) »jogszabályok«: az egyes tagállamok tekintetében a 3. cikk (1) bekezdése alá tartozó szociális biztonsági ágazatokhoz kapcsolódó törvények, rendeletek és egyéb kötelező rendelkezések, valamint minden egyéb végrehajtási intézkedés.

[...]”

9 Az említett rendelet „A rendelet alkalmazási köre” címet viselő 3. cikke az (1) bekezdésének d) pontjában így rendelkezik:

„Ezt a rendeletet a következő szociális biztonsági ágakra vonatkozó valamennyi jogszabályra kell alkalmazni:

[...]

d) öregségi ellátások;

[...]”

10 Az említett rendelet „A tagállamok nyilatkozatai a rendelet hatályáról” című 9. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok írásban értesítik a[...] Bizottságot [...] a 3. cikkben említett jogszabályokról és rendszerekről [...]. Az ilyen értesítésekben fel kell tüntetni azt az időpontot, amelytől kezdve ezt a rendeletet a tagállamok által a [nyilatkozatokban] meghatározott rendszerekre alkalmazzák.

(2) A[…] Bizottsághoz minden évben be kell nyújtani ezeket az értesítéseket, amelyeknek meg kell kapniuk a szükséges nyilvánosságot.”

11 Ugyanezen rendeletnek „Azonos típusú ellátások halmozódása” című 54. cikke értelmében:

„(1) Ha két vagy több tagállam jogszabályai szerint járó azonos típusú ellátások halmozódnak, az egy tagállam jogszabályaiban a halmozódás megakadályozására megállapított szabályok nem alkalmazhatók az arányos ellátásra.

(2) A halmozódás megakadályozására szolgáló szabályok csak akkor vonatkoznak független ellátásra, ha a szóban forgó ellátás:

a) olyan ellátás, amelynek összege a biztosítási vagy tartózkodási idő tartamától független,

vagy

b) olyan ellátás, amelynek összegét egy fiktív időszak alapján határozták meg, amelyet a biztosítási esemény bekövetkezte és egy későbbi időpont között teljesítettnek tekintenek, és ez halmozódik:

i. egy azonos típusú ellátással, kivéve ha két vagy több tagállam megállapodást kötött arról, hogy elkerülik a fiktív időszak figyelembevételét egynél több alkalommal, vagy

ii. az a) pontban említett ellátással.

Az a) és b) pontban említett ellátásokat és megállapodásokat a IX. melléklet tartalmazza.”

A 98/49/EK irányelv

12 A Közösségen belül mozgó munkavállalók és önálló vállalkozók kiegészítő nyugdíjra való jogosultságának védelméről szóló, 1998. június 29-i 98/49/EGK tanácsi irányelv (HL L 209., 46. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 323. o.) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ennek az irányelvnek a célja a kiegészítő nyugdíjrendszerbeli tagsággal rendelkező azon személyek jogainak védelme, akik az egyik tagállamból egy másik tagállamba mennek, valamint ezáltal a munkavállalók és az önálló vállalkozók Közösségen belüli szabad mozgását korlátozó akadályok lebontása. Ez a védelem az önkéntes és kötelező kiegészítő nyugdíjrendszerekben szerzett nyugdíjjogosultságokra egyaránt vonatkozik, kivéve az 1408/71[…] rendelet alkalmazási körébe tartozó rendszereket.”

A nemzeti jog

A máltai jog

13 A szociális biztonságról szóló máltai törvény (Maltese Social Security Act) 56. cikke szerint:

„Amennyiben valamely személy a bármikor egy összegben kifizetett öregségi nyugdíjon kívül egyéb öregségi nyugdíjra jogosult, e törvény 53–55. cikkében foglalt rendelkezések alapján megszerzett nyugdíjából le kell vonni ezen öregségi nyugdíj összegét”.

Az Egyesült Királyság joga

14 Az Egyesült Királyságban hatályos és a jelen ügyben alkalmazandó három nyugdíjrendszer a nemzeti egészségügyi szolgálati nyugdíjrendszer (National Health Service Pension Scheme), az elsődleges közszolgálati nyugdíjrendszer (Principal Civil Service Pension Scheme) és a fegyveres erők 1975. évi nyugdíjrendszere (Armed Forces Pension Scheme 1975), amennyiben ez utóbbi a Királyi Légierő (Royal Air Force) 2005. április 6. előtt szolgálatba lépett tagjait érinti (a továbbiakban együttesen: a szóban forgó nyugdíjrendszerek). Az elsődleges közszolgálati nyugdíjrendszert és az egészségügyi szolgálati nyugdíjrendszert az 1972. évi nyugdíjtörvény (Superannuation Act 1972) alapján fogadták el. A Királyi Légierő tagjaira alkalmazandó nyugdíjrendszerrel kapcsolatos, a fegyveres erőkre vonatkozó 1975. évi nyugdíjrendszerben szereplő rendelkezéseket a légierőről szóló 1917. évi alkotmánytörvény (Air Force [Constitution] Act 1917) értelmében átruházott hatáskörök alapján fogadták el.

A pert megelőző eljárás

15 2010. november 25-én, azt követően, hogy máltai állampolgárok három petíciót nyújtottak be az Európai Parlamenthez, amelyekben panaszolták, hogy a szóban forgó nyugdíjrendszerekben szerzett nyugdíj összegét a szociális biztonságról szóló máltai törvény 56. cikke alapján levonták a törvényben foglalt máltai öregségi nyugdíjukból, a Bizottság felszólító levelet intézett a Máltai Köztársasághoz, amelyben felhívta figyelmét arra, hogy e nemzeti rendelkezés esetlegesen összeegyeztethetetlen lehet az 1408/71 rendelet 46b. cikkével és a 883/2004 rendelet 54. cikkével.

16 A Máltai Köztársaság e felszólító levélre 2011. január 27-i és december 28-i leveleiben válaszolt.

17 2012. február 28-án a Bizottság indokolással ellátott véleményt küldött a Máltai Köztársaságnak, amelyben megerősítette álláspontját, és felhívta az említett tagállamot, hogy tegyen eleget az ezen indokolással ellátott véleményben foglaltaknak az annak közlésétől számított két hónapos határidőn belül. A Máltai Köztársaság 2012. július 25-én megerősítette álláspontját.

18 A Bizottság – mivel a Máltai Köztársaság válaszát nem találta kielégítőnek – úgy határozott, hogy benyújtja a jelen keresetet.

19 2014. augusztus 4-i határozataival a Bíróság elnöke megengedte az Osztrák Köztársaság, és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága számára, hogy a Máltai Köztársaság kérelmeinek támogatása végett a jelen eljárásba beavatkozzanak.

A keresetről

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

20 A Máltai Köztársaság vitatja a jelen kereset elfogadhatóságát, azt állítva, hogy a keresetnek nem ellene kellett volna irányulnia, hanem az Egyesült Királyság ellen.

21 A Máltai Köztársaság azzal érvel, hogy a szóban forgó nyugdíjrendszereket az Egyesült Királyság nem említette az 1408/71 rendelet 5. cikkének és a 883/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában tett nyilatkozataiban azzal az indokkal, hogy az Egyesült Királyság úgy véli, e nyugdíjak nem tartoznak e rendeletek alkalmazási körébe. A Máltai Köztársaság szerint, ha a Bizottság kifogásolja egy tagállamnak valamely szociális biztonsági rendelet alkalmazási körébe tartozó ellátásokkal kapcsolatos nyilatkozatát, ezt az ügyet köteles közvetlenül az érintett tagállammal kivizsgálni. Ebben az esetben kizárólag az Egyesült Királyság az a tagállam, amelynek módjában áll érveket és bizonyítékokat előterjeszteni. Ily módon a Máltai Köztársasággal szemben indított kereset sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

22 Az Egyesült Királyság, amely érvelésében a Máltai Köztársaságot támogatja, kifejti, hogy a Bizottság visszaél a hatáskörével, amikor egy másik tagállam intézkedéseinek megkérdőjelezése céljából az EUMSZ 258. cikkben meghatározott eljárást alkalmazza. Az Egyesült Királyság szerint az a tagállam, amellyel szemben e kifogást felhozzák, nem részesül a kötelezettségszegési eljárás biztosította védelemben, és még ha meg is engedik beavatkozását, ennek keretében csak korlátozottabb eljárási jogokkal rendelkezik.

23 A Bizottság a Máltai Köztársaság és az Egyesült Királyság által felhozott elfogadhatatlansági kifogás elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

24 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely tagállam nem teljesítette kötelezettségeit, akkor az ő feladata az ezen állammal szembeni keresetindítás célszerűségének mérlegelése, a tagállam által megszegett rendelkezések meghatározása és a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás tagállammal szembeni megindítása időpontjának kiválasztása, és az e döntést meghatározó megfontolások a keresetének elfogadhatóságára nem lehetnek kihatással (Bizottság kontra Lengyelország ítélet, C-311/09, EU:C:2010:257, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Tekintettel erre a mérlegelési mozgástérre, a valamely tagállammal szembeni kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset hiánya nem releváns egy másik tagállammal szemben indított kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset elfogadhatóságának értékelése szempontjából. E kereset elfogadhatósága tehát nem kérdőjelezhető meg azon az alapon, hogy a Bizottság nem indított kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet az Egyesült Királysággal szemben.

26 Az állítólagos hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapot illetően elegendő emlékeztetni arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bizottság nem köteles a keresetindításhoz fűződő érdekét bizonyítani, sem azokat az indokokat közölni, amelyek miatt a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset megindítása mellett döntött. Márpedig mivel a jelen esetben a keresetnek a keresetlevélből megállapítható tárgya megfelel a jogvita azon tárgyának, amelyet a felszólító levél és az indokolással ellátott vélemény meghatároz, nem lehet alappal állítani, hogy a Bizottság hatáskörrel való visszaélést követett el (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-562/07, EU:C:2009:614, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Így, amint azt a főtanácsnok indítványának 40. pontjában megjegyezte, nem kérdőjelezi meg a valamely tagállammal szembeni kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset elfogadhatóságát az a tény sem, hogy a Bíróságnak e kereset keretében foglalkoznia kell egy másik tagállami rendszer uniós jog alapján történő minősítésével. Ez a minősítés emellett nem jelenti, hogy ez utóbbi, az eljárásban beavatkozó félként eljáró tagállam eljárási jogai sérülnének.

28 A fenti megfontolásokból következően a jelen keresetet elfogadható.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

29 Keresetlevelében a Bizottság először is arra hivatkozik, hogy a szóban forgó nyugdíjrendszerek az 1408/71 és a 883/2004 rendelet alkalmazási körébe tartoznak.

30 Ezen intézmény szerint az Egyesült Királyság közszolgálati nyugdíjrendszere egyfelől az 1408/71 rendelet 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának és a 883/2004 rendelet 3. cikke (1) bekezdése d) pontjának értelmében vett öregségi ellátásokat nyújt, másfelől az 1408/71 rendelet 1. cikke j) pontjának első bekezdésében, illetve a 883/2004 rendelet 1. cikke l) pontjának első bekezdésében említett jogszabályokon alapul.

31 Másodszor a Bizottság azt állítja, hogy az 1408/71 rendelet 46b. cikkével és a 883/2004 rendelet 54. cikkével ellentétes a nemzeti jog olyan rendelkezése, mint a szociális biztonságról szóló máltai törvény 56. cikke, amennyiben ez utóbbi a máltai jog szerint folyósított öregségi nyugdíj összegének az Egyesült Királyság közszolgálati nyugdíja összegével történő csökkentését írja elő.

32 Válaszbeadványában a Máltai Köztársaság, amelyet ezen a ponton az Osztrák Köztársaság és az Egyesült Királyság is támogat, arra hivatkozik különösen, hogy köti az a tény, hogy a brit rendszerek soha nem szerepeltek az Egyesült Királyság által az 1408/71 rendelet 5. cikkének és a 883/2004 rendelet 9. cikkének megfelelően tett nyilatkozatokban. A tagállamok nem kötelezhetők arra, hogy függetlenül értékeljék a más tagállamok által nyújtott ellátások jellegét, figyelmen kívül hagyva ezáltal az e tagállamok által e rendelkezések értelmében tett nyilatkozatokat. Egy ilyen állítás veszélyeztetné az említett tagállam nyilatkozatainak jogi értékét és jogállását, sértené az e rendeletek által bevezetett, szociális biztonsági koordinációs rendszer integritását, továbbá gyakorlati és adminisztratív nehézségekhez vezetne.

33 A Máltai Köztársaság, amelyet ezen a ponton az Egyesült Királyság támogat, arra is hivatkozik, hogy az Egyesült Királyság közszolgálati nyugdíjrendszerei a 98/49 irányelv alkalmazási körébe tartozó kiegészítő nyugdíjrendszereknek tekinthetők. Amennyiben valamely tagállam nem tett nyilatkozatot az 1408/71 rendelet vagy a 883/2004 rendelet címén, és amennyiben úgy tűnik, e tagállam e nyugdíjrendszereket a 98/49 irányelv alkalmazási körébe tartozóknak tekinti, e nyugdíjakat úgy kell tekinteni, hogy nem tartoznak az 1408/71 és a 883/2004 rendelet alkalmazási körébe.

34 A Bizottság, amely szerint a 98/49 irányelv nem alkalmazható ebben az esetben, ezzel szemben úgy érvel, hogy a szóban forgó nyugdíjrendszerek említésének az Egyesült Királyság nyilatkozataiból való mellőzését a Máltai Köztársaság nem tekintheti annak bizonyítékaként, hogy e rendszerek nem tartoznak a szóban forgó rendelkezések alkalmazási körébe. A Bizottság szerint a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a Máltai Köztársaságnak az 1408/71 és a 883/2004 rendelet brit nyugdíjrendszerekre való alkalmazhatóságát nem arra tekintettel kellett volna megítélnie, hogy adott ellátás a nemzeti jog szerint „szociális biztonsági ellátásnak” minősül-e, vagy sem, hanem az érintett ellátás alkotóelemei alapján.

A Bíróság álláspontja

35 A Bizottság által megfogalmazott kifogások annak megállapítására irányulnak először is, hogy a tagállamok kötelezettsége ellenőrizni egy másik tagállam jogszabályait, hogy meggyőződjenek arról, hogy ez a jogszabály – annak ellenére, hogy nem szerepel e másik tagállam 1408/71 rendelet 5. cikke vagy a 883/2004 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében tett nyilatkozatában – e rendeletek alkalmazási körébe tartozik-e, továbbá hogy amennyiben a Máltai Köztársaság elvégezte volna ezt az ellenőrzést, arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a szóban forgó nyugdíjrendszerek öregségi ellátásokról rendelkeznek és az 1408/71, illetve a 883/2004 rendelet alkalmazási körébe tartozó jogszabályokon alapulnak, és végül, hogy következésképpen a szociális biztonságról szóló máltai törvény 56. cikke, amennyiben tiltja a szóban forgó nyugdíjrendszerekből származó ellátásoknak a máltai jogszabályok értelmében vett szolgálati nyugdíjjal való halmozódását, összeegyeztethetetlen az 1408/71 rendelet 46b. cikkével és a 883/2004 rendelet 54. cikkével.

36 Ami az 1408/71 rendelet 5. cikkét és a 883/2004 rendelet 9. cikkének (1) bekezdését illeti, ezek kötelezettséget rónak a tagállamokra, hogy nyilatkozzanak az e rendelet alkalmazási körébe tartozó azon szociális biztonsági ellátásokkal kapcsolatos rendszerekről és jogszabályokról, amelyeknek e tagállamoknak meg kell felelniük, tiszteletben tartva az EUSZ 4. cikk (3) bekezdéséből eredő követelményeket.

37 Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elvéből ugyanis az következik, hogy az 1408/71 rendelet 5. cikkének és a 883/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában valamennyi tagállamnak körültekintően meg kell vizsgálnia saját szociális biztonsági rendszereit, és adott esetben e vizsgálat végeztével azokat e rendeletek alkalmazási körébe tartozóként be kell jelentenie (lásd analógia útján: FTS-ítélet, C-202/97, EU:C:2000:75, 51. pont, valamint Herbosch Kiere ítélet, C-2/05, EU:C:2006:69, 22. pont). Ebből az elvből az is következik, hogy a többi tagállam joggal számít arra, hogy az érintett tagállam megfelel e kötelezettségeknek.

38 E nyilatkozatok ekképpen megalapozzák azt a vélelmet, hogy az 1408/71 rendelet 5. cikke és a 883/2004 rendelet 9. cikke értelmében bejelentett nemzeti jogszabályok e rendeletek alkalmazási körébe tartoznak, és főszabályként kötik a többi tagállamot. Ezzel ellentétben, mihelyt egy tagállam tartózkodott attól, hogy egy nemzeti jogszabályt bejelentsen e rendeletek címén, a többi tagállam elvben arra következtethet ebből, hogy ez a jogszabály nem tartozik az említett rendeletek alkalmazási körébe.

39 Ezenkívül, ameddig az adott tagállam által tett nyilatkozatokat nem módosítják vagy nem vonják vissza, a többi tagállamnak figyelembe kell azokat vennie. A nyilatkozatot tevő tagállamnak kell újra megvizsgálnia a nyilatkozat megalapozottságát, és adott esetben módosítania a nyilatkozatot, ha egy másik tagállam kétségeket fogalmaz meg annak helytállóságával kapcsolatban (lásd ebben az értelemben: Banks és társai ítélet, C-178/97, EU:C:2000:169, 43. pont).

40 Ez a következetés ugyanakkor nem jelenti azt, hogy egy tagállamnak semmilyen lehetősége ne lenne fellépni, amennyiben olyan információ kerül birtokába, amely kételyeket támaszt a másik tagállam által tett nyilatkozatok pontosságát illetően.

41 Először is, ha a nyilatkozat kérdéseket vet fel, és a tagállamoknak nem sikerül megállapodniuk különösen az 1408/71 és a 883/2004 rendelet alkalmazási körébe tartozó jogszabályok vagy rendszerek minősítésében, lehetőségük van arra, hogy az 1408/71 rendelet 80. és 81. cikkében, illetve a 883/2004 rendelet 71. és 72. cikkében szereplő igazgatási bizottsághoz forduljanak. Másodszor, ha az igazgatási bizottság nem tudja összhangban hozni a tagállamok álláspontját a szóban forgó esetre alkalmazandó jogszabály tárgyában, adott esetben a másik tagállam nyilatkozatának pontosságát vitató tagállam feladata, hogy a Bizottsághoz forduljon, vagy legvégső esetben eljárást indítson az EUMSZ 259. cikk alapján, hogy lehetővé tegye a Bíróság számára, hogy e kereset nyomán megvizsgálja az alkalmazandó jogszabály kérdését (lásd ebben az értelemben: Banks és társai ítélet, C-178/97, EU:C:2000:169, 44. pont).

42 Tekintettel a Bizottság által előadott érvekre, hozzá kell tenni, hogy az a megállapítás, amely szerint a tagállamnak figyelembe kell vennie a másik tagállam által tett nyilatkozatot, nem áll ellentmondásban a Bíróság ítélkezési gyakorlatával sem (lásd különösen: Beerens-ítélet, 35/77, EU:C:1977:194, 9. pont; Hliddal és Bornand ítélet, C-216/12 és C-217/12, EU:C:2013:568, 46. pont), amelynek értelmében azt a tényt, hogy egy tagállam az 1408/71 rendelet 5. cikke vagy a 883/2004 rendelet 9. cikke szerinti nyilatkozatába felvett egy adott nemzeti törvényt vagy szabályozást, úgy kell tekinteni, mint annak bizonyítékát, hogy az e törvény alapján odaítélt ellátások e rendeletek értelmében vett szociális biztonsági ellátásoknak minősülnek, míg az a tény, hogy egy adott törvény vagy szabályozás nem képezte ilyen nyilatkozat tárgyát, önmagában nem bizonyítja, hogy e törvény vagy e szabályozás nem tartozik az említett rendeletek alkalmazási körébe.

43 Ugyanis még a tagállamokat terhelő olyan általános kötelezettség hiányában is, amely szerint ellenőrizni kell, hogy a többi tagállam jogszabálya az 1408/71, illetve a 883/2004 rendelet hatálya alá tartozik-e, lehetséges az, hogy az e törvénnyel vagy szabályozással kapcsolatos jogvitában eljáró nemzeti bíróságnak az elé utalt ügyben döntenie kell a szóban forgó rendszer minősítéséről és adott esetben az e minősítésre vonatkozó előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel a Bírósághoz kell fordulnia.

44 Ezzel szemben a szóban forgó két cikk egyikéből sem következik, hogy az adott törvényt vagy szabályozást elfogadó, de arról nem nyilatkozó tagállamon kívüli tagállamok kötelesek lennének arra, hogy saját maguk megállapítsák, hogy e törvényt vagy e szabályozást nem kellene-e mégis az érintett rendeletek alkalmazási körébe tartozónak tekinteni.

45 A fentiekből az következik, hogy a Bizottság helytelenül alapította e kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet azon általános kötelezettség fennállására, amely szerint a tagállamoknak ellenőrizniük kell, hogy a többi tagállam jogszabályai – annak ellenére, hogy nem szerepeltek az 1408/71 rendelet 5. cikke és a 883/2004 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerinti nyilatkozatban – mindazonáltal nem tartoznak-e az az említett rendeletek alkalmazási körébe.

46 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

47 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a Máltai Köztársaság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Az eljárási szabályzat 140. cikke alapján az Osztrák Köztársaság és az Egyesült Királyság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

3) Az Osztrák Köztársaság, valamint Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maga viseli saját költségeit.

Aláírások